

handlemåde er imidlertid - som det også fremgår af selve de gældende presseetiske regler - disse reglers mest centrale områder.

Det følger af bestemmelsen i *stk. 2*, at klager over, at generalklausulen er overtrådt af et indenlandsk periodisk skrift, et lokalt radio- eller fjernsynsforetagende eller et af de i § 1, nr. 3, nævnte massemedier, kan rettes til det pågældende massemedie eller direkte til Pressenævnet, jf. dog *stk. 3*. Klage til massemediet må indgives til dette senest 4 uger efter offentliggørelsen. Massemediets afgørelse af klagen kan indbringes for Pressenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er kommet frem til klageren. Hvis klageren vælger at gå direkte til Pressenævnet, er klagefristen 4 uger fra offentliggørelsen.

For så vidt angår klager over, at Danmarks Radio, TV 2 eller TV 2's regionale virksomheder har overtrådt generalklausulen, fastslås det i *stk. 3*, at sådanne klager altid først skal indgives til disse medier, og at det skal ske senest 4 uger efter offentliggørelsen. Danmarks Radios, TV 2's og TV 2's regionale virksomheders afgørelse af klagen kan herefter påklages til Pressenævnet senest 4 uger efter, at klageren har modtaget afgørelsen. Baggrunden herfor er, at Danmarks Radio, TV 2 og TV 2's regionale virksomheder efter gældende ret har en egentlig pligt til at behandle de indkomne klager. Det kan forventes, at den foreslåede klagevej vil sikre, at klagerne får en tilfredsstillende klagesagsbehandling, hvormed også antallet af klagesager for nævnet reduceres.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnittene 6.5. - 6.5.1. samt betænkningen, s. 326-336.

### Til § 35

Bestemmelsen fastslår, at håndhævelse af etiske regler i forbindelse med reklamer i radio- og fjernsyn fortsat skal varetages af Radio- og TV-Reklamenævnet i henhold til radio- og fjernsynsloven samt de i medfør heraf udstedte bekendtgørelser, der fastsætter nærmere reklameetiske normer.

I forhold til udvalgets lovudkast finder Justitsministeriet det hensigtsmæssigt at medtage en præciserende bestemmelse herom i selve lovteksten.

## Kapitel 6

### Gennemørelse

Foruden de eksisterende vejledende regler om god presseskik suppleres straffelovens regler om ytringsfrihedens grænser i dag tillige af reglerne i presseloven og radioloven om pligt for medierne til på begæring at offentliggøre berigtigelse af visse oplysninger af faktisk karakter, bragt i medierne. Afgørelsen af berigtigelsessspørgsmålet henhører i dag under Berig-

tigelsesnævnet, Radionævnet og Radio- og TV-Reklamenævnet.

Som konsekvens af bestemmelsen i lovforslagets § 34, hvorefter alle periodiske skrifter, herunder aviser, ugeblade og fagblade, samt alle radio- og fjernsynsforetagender og øvrige massemedier, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, i modsætning til de gældende regler, automatisk er omfattet af det foreslåede presseetiske system, foreslås det i kapitel 6 i overensstemmelse med Medieansvarsudvalgets anbefaling, at der for alle massemedier skal gælde fælles berigtigelsesregler. Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 6.5.2. og betænkningen, s. 324-326 og 336.

Reglerne i lovforslagets §§ 36-40 om gennemørelse er udfærdiget med udgangspunkt i presselovens nugældende berigtigelsesregler. Det foreslås dog, som en redaktionel ændring, at begrebet »berigtigelse« erstattes af udtrykket »gennemørelse«. Ganske vist er »berigtigelse« set med massemediernes øjne et gennem mange år indarbejdet begreb. Erfaringerne fra de hidtidige nævn viser imidlertid, at udtrykket, der ikke er entydigt, ofte misforstås af klagerne som synonymt med »dementi« eller »rettelse«, som det kan pålægges massemediernes selv at udforme. Begrebet »gennemørelse« udtrykker efter Justitsministeriets opfattelse mere klart end »berigtigelse«, at det er klageren, som kan komme til orde i massemedierne med sin opfattelse af sagen.

### Til § 36

Ifølge presselovens § 9, stk. 1, omfatter berigtigelsesretten kun oplysninger af faktisk karakter, som er egnet til at påføre nogen en ikke uvæsentlig skade i økonomisk henseende eller i offentlighedens omdømme. Også efter *stk. 1*, i lovforslaget er adgangen til at kræve et gennemørelse optaget i et massemedie begrænset til oplysninger af faktisk karakter, som er bragt i mediet. Skadeegnekriteriet i presselovens § 9, stk. 1, er ændret fra »ikke-uvæsentlig skade ...« til »økonomisk eller anden skade af betydning«. Ændringen indebærer ikke nogen realitetsændring, men skal blot præcisere, at muligheden for skade af mere bagatelagtig karakter ikke berettiger til gennemørelse. Et krav om gennemørelse skal dog ikke tages til følge, hvis de offentliggjorte oplysninger utvivlsomt er rigtige; om Pressenævnets vurdering heraf se bemærkningerne nedenfor til § 43, stk. 1, nr. 2.

Bestemmelsen i *stk. 2*, svarer til presselovens § 9, stk. 1, 1. og 2. pkt., hvoraf sidstnævnte bestemmelse blev indsat ved lov nr. 330 af 10. juni 1976.

*Stk. 3*, svarer til § 37 i betænkningens lovudkast og fastsætter, at anmodning om gennemørelse skal fremsættes skriftligt til redaktøren senest 4 uger efter offent-